

Arrest

nr. 49 875 van 20 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 1 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat H. VAN NIJVERSEEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 6 februari 2010 het Rijk binnen en diende op 8 februari 2010 een asielaanvraag in. Op 27 april 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Birtawi origine en afkomstig van Omdurman, Khartoum. Sinds 2005 werkt u op de algemene administratie van opsporingen en strafrechtelijk onderzoek, waar u een louter administratieve functie vervulde bestaande uit het uittypen van rapporten, verslagen en correspondentie. Op 10 mei 2008 werd Omdurman aangevallen door de

rebellen van de Justice and Equality Movement (JEM). Onmiddellijk na deze gebeurtenis werden tal van mensen die uit het Westen van Soedan, i.e. Darfur, afkomstig zijn, beschuldigd van medeplichtigheid aan deze aanval. Zelf werd u hier omwille van uw Birtawi origine eveneens van beschuldigd en op 5 december 2008 aangehouden. U werd vastgehouden, gefolterd en ondervraagd over uw betrokkenheid bij de JEM. Op 8 november 2009, ongeveer 11 maanden na uw aanhouding, overleed uw vader aan een hartstilstand. Om u de kans te geven bij uw familie te zijn en te rouwen, werd u op 10 november 2009 naar uw ouderlijk huis gebracht. U kreeg de toestemming om uw moeder alleen te spreken terwijl uw bewakers buiten op de binnenplaats bleven wachten. U maakte gebruik van deze situatie om langs het raam van haar kamer te ontsnappen naar de bureu. Van daaruit vluchtte u naar een vriend in de wijk, die u de volgende dag op een bus zette met bestemming Port Soedan. Daar werd u opgevangen door een andere vriend, Khaled Mohamed Osman, bij wie u ongeveer 2 maanden onderdook terwijl hij uw vertrek uit Soedan voorbereidde. Op 8 januari 2010 ging u aan boord van een schip dat op 6 februari 2010 in de haven van Antwerpen aanmeerde. U vroeg in België asiel aan op 8 februari 2010.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst maakt u de oorzaak van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, met name uw beweerde Birtawi afkomst uit het Westen van Soedan, allerm minst aannemelijk. U verklaart Birtawi uit Darfur te zijn, waarmee u hoogstwaarschijnlijk bedoelt van Berti origine te zijn. Gevraagd of de Birtawi een Arabische of een Afrikaanse stam is, antwoordde u vreemd genoeg dat het een gemengde stam is (gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd wat u daarmee bedoelde, antwoordde u dat er momenteel in Soedan veel huwelijken zijn tussen Arabieren en stammen uit het Westen. Daarom zou deze stam momenteel niet volledig Arabisch of Afrikaans zijn (gehoorverslag CGVS, p. 8). U bleek echter niet goed te weten wat nu eigenlijk een Arabische, dan wel Afrikaanse stam is. Zo leek u er van uit te gaan dat Arabische stammen voornamelijk in landen als Saoedi-Arabië en Jemen voorkomen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Zelf hanteert u liever het onderscheid tussen stammen uit het Noorden, Zuiden of Westen van Soedan. Nochtans is het Afrikaans of Arabisch karakter van de in Darfur wonende stammen als gevolg van het er heersend conflict een zeer belangrijk identiteitsgegeven geworden. Bovendien werd u er op betrappt dit onderscheid zelf ook te maken, met name toen u als stammen uit Darfur de “Fur en Arabische Rizeigat” opgaf (gehoorverslag CGVS, p. 8). In de vragenlijst van het CGVS liet u bovendien optekenen dat u Arabier bent (vragenlijst CGVS dd. 15/02/2010, p. 1-2), waaromtrent u tijdens het gehoor op het CGVS stelde dat u hier eigenlijk mee bedoelde dat u Arabisch spreekt (gehoorverslag CGVS, p. 8). Het feit dat u echter geenszins kan verduidelijken of de Birtawi als een Afrikaanse, dan wel een Arabische stam beschouwd worden, of waarom hier onduidelijkheid over zou bestaan, vormt alleszins een negatieve indicatie naar de beoordeling van uw beweerde afkomst toe.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat u daarbuiten evenmin iets blijkt te weten over de Birtawi. Zo weet u niet wie de leider is van deze stam of waar de stam haar geografisch centrum heeft in Darfur, noch of de stam vertegenwoordigd is op overheidsniveau of in het leger, in de zin dat u niet bleek te weten of er ministers, Wali's (deelstaatgouverneurs) of generaals van Birtawi origine zijn (gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Gevraagd of de Birtawi een eigen taal spreken - naast het Arabisch - antwoordde u enkel te weten dat uw ouders alleen Arabisch spreken (gehoorverslag CGVS, p. 16). U beweerde verder dat uw ouders geboren zouden zijn in Geneina, West-Darfur, maar voegde er aan toe dat ze u niets vertelden over Geneina (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd welke andere stammen in Geneina wonen, diende u het antwoord alleszins schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd of u überhaupt andere stammen uit Darfur kent, kwam u dan weer niet verder dan de Fur, Rizeigat en Fullani (gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Of de Fur, naar wie de regio Darfur vernoemd is, een eigen taal hebben naast het Arabisch bleek u evenmin te weten (gehoorverslag CGVS, p. 16).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u dan ook allerm minst aannemelijk van Darfurese Birtawi origine te zijn, zodat ook bezwaarlijk geloof kan gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt als gevolg van uw beweerde origine.

Betreffende de door u aangehaalde vervolgingsfeiten dienen bovendien volgende vaststellingen te worden gemaakt. Vooreerst verklaarde u er louter omwille van uw etnische origine als lid van een stam van het Westen van Soedan van verdacht te worden medeplichtig te zijn aan de aanval van de JEM op Omdurman (gehoorverslag CGVS, p. 9). U stelde ook dat vele mensen die afkomstig zijn uit het Westen hiervan beschuldigd werden en onmiddellijk na de aanval van 10 mei 2008

aangehouden werden, waaronder ook veel leden van de administratie, het leger en de politie (gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd waarom u dan, aangezien u verklaart louter omwille van uw etnische origine aangehouden te zijn, niet eveneens onmiddellijk na deze gebeurtenis aangehouden werd en u in tegenstelling zonder enig probleem kon blijven doorwerken en pas 7 maanden later hetzelfde lot onderging, antwoordde u enigszins in strijd met uw eerdere verklaringen dat u aangehouden werd op basis van een door de veiligheidsdiensten opgesteld rapport (gehoorverslag CGVS, p. 9-10). Gevraagd wat er dan in dit bewust rapport stond over u opdat het tot uw aanhouding zou leiden, diende u het antwoord echter schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS, p. 10). Meer zelfs, wanneer u gevraagd werd hoe u weet dat u op basis van een dergelijk rapport aangehouden werd, paste u gewoon een cirkelredenering toe door te stellen dat u door de veiligheidspolitie aangehouden werd, wiens taak het is rapporten op te stellen (gehoorverslag CGVS, p. 16). U zou met andere woorden op basis van een rapport verdacht worden van medeplichtigheid met de JEM omdat u opgepakt werd door een dienst die rapporten schrijft, wat niet echt ernstig is. De vraag blijft dus waarom u pas op 5 december 2008 aangehouden zou zijn, terwijl de andere "verdachten" onmiddellijk na de feiten opgepakt werden.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u volgens uw verklaringen gedurende 11 maanden in detentie bleef, maar dat u vreemd genoeg geen enkele naam of bijnaam van andere gedetineerden, noch van bewakers of ondervragers blijkt te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 13). Verder bleek u evenmin te weten hoe de autoriteiten te weten zouden zijn gekomen dat uw vader overleed, wat op zich overigens een opmerkelijk gegeven is aangezien volgens uw verklaringen niemand zou geweten hebben waar u vastgehouden werd (gehoorverslag CGVS, p. 13). Voorts kan men zich ook vragen stellen bij het feit dat de autoriteiten u naar uw moeder zouden gebracht hebben om te rouwen en u daar in een huis vol rouwende vrienden en familieleden ongeboeid alleen in de kamer van uw moeder zouden hebben laten gaan, zonder blijkbaar eerst na te gaan of u niet kon ontsnappen uit deze kamer en zonder u bovendien enige richtlijn te geven over wat u al dan niet mocht zeggen (gehoorverslag CGVS, p. 14). Volgens uw verklaringen werd u nochtans in het geheim vastgehouden, zodat het enigszins vreemd te noemen is dat uw bewakers u de kans lieten om de plaats van uw detentie door te geven (gehoorverslag CGVS, p. 14). Het feit dat u geen enkele richtlijn zou gegeven zijn, is op zich overigens niet aannemelijk te noemen en wijst op het niet doorleefd karakter van uw relaas. Dit laatste vindt bijvoorbeeld ook bevestiging in het feit dat u aanvankelijk meermaals duidelijk stelde geen vragen te hebben gekregen van de autoriteiten, maar enkel beschuldigd te zijn geweest van betrokkenheid en lidmaatschap van de JEM, om vervolgens tijdens het gehoor tot het besef te komen dat uw aanhouding - zonder strafrechtelijke vervolging - enkel zin had indien u ook effectief ondervraagd zou worden, waarna u uw verklaringen in die zin aanpaste (gehoorverslag CGVS, p. 11). Tot slot kan men zich ook ernstige bedenkingen maken bij het feit dat u verklaart vastgehouden te zijn en men u die hele tijd in het bezit zou gelaten hebben van uw portefeuille met daarin uw rijbewijs en politierijbewijs, en men u bovendien naar uw ouderlijk huis zou gebracht hebben om te rouwen mét deze documenten op zak (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 15).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u dan ook geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw nationaliteitsattest houdt enkel een bewijs in van uw nationaliteit, niet van uw etnische of regionale afkomst, terwijl uw rijbewijs en politierijbewijs enkel bepaalde gegevens bevatten betreffende uw identiteit en beroepsbezigheid, die in casu niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken. U legt tot slot geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, noch enig document dat uw reisweg zou kunnen aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept een “*SCHENDING VAN DE MATERIËLE MOTIVERINGSPLICHT*” in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Met betrekking tot de aangevoerde “*SCHENDING VAN ARTIKEL 69 VREEMDELINGENWET*” dient te worden vastgesteld dat dit artikel werd opgeheven zodat de Raad niet inziet hoe dit in casu nuttig kan worden aangevoerd.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker roept een “*SCHENDING VAN ARTIKEL 1, A, 2° LID VLUCHTELINGENVERDRAG*” en een “*SCHENDING VAN ARTIKEL 48/3 VREEMDELINGENWET*” in.

3.2. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker beweert dat hij diende te vluchten omdat zijn etnie beschuldigd werd van betrokkenheid bij een aanval door rebellen van de Justice and Equality Movement op Omdurman. Voor zover verzoeker zijn asielaanvraag steunt op zijn beweerde Birtawi-origine en afkomst uit Darfur, dient hij deze aannemelijk te maken.

3.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft terecht doorgevraagd zodat verzoeker bij gebrek aan nuttige documenten zijn etnische herkomst en asielrelaas kon aantonen. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoekers kennis dienaangaande geheel onvoldoende was. Hij is geheel onbekend met zijn beweerde etnie, met de origine van zijn stam, de leider, hun locatie en politieke vertegenwoordiging. Verzoeker is evenmin bekend met andere stammen uit Darfur en toont aldus geen enkele binding aan met Darfur of de bevolkingsgroepen uit deze streek. Verzoekers voorgehouden etnie kan dan ook niet overtuigen. De aangebrachte asielmotieven zijn dan ook niet aangetoond en hebben geen geloofwaardige grond te meer nu verzoekers verklaringen aangaande zijn vervolging, detentie en ontsnapping evenmin coherent en geloofwaardig voorkomen en elke redelijkheid missen. Ten slotte dient te worden vastgesteld dat aangezien verzoeker zelf niet wist wat een Afrikaanse stam was en hij Arabische stammen spontaan associeerde met Jemen en Saoedi-Arabië, gezien het belang hiervan in Soedan en de gehele oorlogssituatie hierop steunt, is in redelijkheid niet aannemelijk dat een Soedanees dit niet weet, en al helemaal onaanvaardbaar dat een Soedanese politieman hieromtrent geen instructies kreeg. Er rijzen dan ook twijfels omtrent verzoekers Soedanese nationaliteit, minstens over zijn hoedanigheid van politieman. Het neergelegde nationaliteitsattest wordt niet ondersteund door adequate en nuttige verklaringen te meer daar verzoeker geen identiteitskaart neerlegt en verklaarde “*nooit een IK gehad*” (verslag DVZ), “*Een politieagent heeft geen identiteitskaart*” wat niet aannemelijk is nu verzoeker pas in 2005 bij de politie aansloot. Zijn politieke kaart “*werd in beslag genomen toen de veiligheid me aanhield*” en zijn paspoort “*is bij de politieadministratie, kon die daar niet gaan halen*” (gehoorverslag CGVS, 14.04.2010, p.4). Verzoeker legt dus enkel rijbewijzen voor die slechts een begin van bewijs van identiteit kunnen zijn maar, gezien zijn uitermate gebrekkige verklaringen, onvoldoende zijn om zijn geloofwaardigheid te herstellen.

3.3.1. De commissaris-generaal oordeelt terecht dat verzoekers voorgehouden asielmotieven niet kunnen overtuigen, daar het asielrelaas op verschillende punten niet geloofwaardig voorkomt noch geobjectiveerd kan worden. Verzoeker onderneemt in het zeer summiere verzoekschrift geen ernstige poging om de vaststellingen van de commissaris-generaal te weerleggen. Waar het verzoekschrift stelt dat “*Indien verzoeker terugkeert, riskeert hij opnieuw slachtoffer te worden van zijn tegenstanders en vreest te worden opgehangen*” gaat verzoeker eraan voorbij dat hij geenszins aannemelijk maakt dat hij

afkomstig is uit Soedan, noch dat hij gevisieerd wordt door de Soedanese autoriteiten. Evenmin wordt toegelicht wie de “tegenstanders” zijn, noch waarom hij zou worden opgehangen. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het beknopt samenvatten van de feiten uit de bestreden beslissing en onderneemt niet de minste poging om de motieven van de bestreden beslissing te betwisten of te weerleggen. De aldus niet betwiste en door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.4. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift benevens de reeds eerder neergelegde documenten ook twee nieuwe, nog niet eerder neergelegde stukken, met name een “*Bewijs afkomst en origine*” en een “*Bewijs problemen met de overheid*”. Verzoeker laat echter na deze documenten enigszins toe te lichten noch brengt hij de vertaling hiervan aan. Ter terechtzitting wordt gesteld dat enkel fotokopieën kunnen voorgelegd worden en derhalve niet conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien dienen dergelijke documenten om enige bewijswaarde te hebben te worden ondersteund door geloofwaardige, overtuigende verklaringen. Dit is in casu niet het geval. Verzoeker maakt niet aannemelijk geen paspoort te kunnen voorleggen. Hij faalt in zijn medewerkingsplicht en toont niet aan waar hij verbleef vooraleer naar België te komen.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en roept een “*SCHENDING VAN ARTIKEL 48/4 A OF B VREEMDELINGENWET*” in.

4.2. Verzoeker voert aan dat “*Mensen die het land illegaal ontvluchtten kunnen niet zonder een reëel risico voor ernstige schade in de zin van: a. doodstraf of executie; b. foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (artikel 48/4 a of b Vreemdelingenwet) terugkeren naar Soedan.*”

4.3. Verzoeker toont niet aan wanneer hij zijn land van herkomst verlaten heeft, noch wanneer hij in België aankwam. Zoals hoger aangehaald toont verzoeker niet aan problemen te hebben gehad in Soedan, laat staan er vervolgd geweest te zijn. Voor zover verzoeker clandestien per boot van Port Soedan naar Antwerpen reisde moet hij dit bevattelijk en ondubbelzinnig kunnen verwoorden zodat hij het aannemelijk maakt dat hij deze reis effectief heeft meegemaakt, wat niet het geval is. Verzoeker kent geen enkele bijzonderheid over de boot terwijl hij een maand aan boord bleef. Hij is onder meer onbekend met de naam, vlag en weet niet of er tussenstops werden gemaakt tussen Port Soedan en Antwerpen (gehoorverslag CGVS, 14.04.2010, p.14-15). Verzoekers verklaringen over zijn reisweg zijn uitermate vaag en halen zijn geloofwaardigheid verder onderuit. Verzoeker toont aldus niet aan illegaal gereisd te hebben. Verder dient te worden herhaald dat verzoekers verklaringen over Soedan dermate gebrekkig zijn dat ze bedrieglijk voorkomen en zijn identiteit en nationaliteit niet kan overtuigen. Aldus kan bezwaarlijk overtuigen dat verzoeker nood aan internationale bescherming heeft wegens het illegaal ontvluchten van Soedan.

4.4. In zoverre verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming verder beroept op dezelfde feiten als voor de asielaanvraag maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk.

4.5. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK